

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

28 mai 2026

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei judecătorul - Ana Costiuc

Grefier - Stanislav Vîzdogă, Eugenia Pîrţac, Cristina

Macovei

Cu participarea:

Procurorului - Elena Nedova

Avocatului - Ghenadie Danciuc

examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cauza penală parvenită la 04.11.2024, privind învinuirea lui, -

*****, **IDNP** *****, născut la *****, originar şi domiciliat r. Briceni, satul ***** *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la întreţinere, fără antecedente penale, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, cetăţean al Republicii Moldova,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) Cod Penal, cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t:

Potrivit rechizitoriului ***** fiind încorporat la 24.07.2023 în serviciul militar în termen şi repartizat pentru îndeplinirea serviciului militar în Batalionul 22 de menţinere a păcii cu atribuirea gradului militar de soldat clasa III, urmărind scopul eschivării de la serviciul militar, acţionând cu intenţie directă, astfel, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi dorind în mod conştient survenirea acestora, în rezultatul acordării concediului din 22.03.2024, obligatoriu prin Ordinul nr. 55 din 20.03.2024, pentru un termen de 3 zile, la ora 18:00 min., nu s-a prezentat în unitatea militară dislocată în mun. Chişinău, str. Petrarilor nr. 3 pentru îndeplinirea în continuare a serviciului militar, eschivându-se în acest mod de la serviciul militar până la 24.10.2024, ora 16:30, momentul reţinerii acestuia.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 371 alin.(1) din Codul penal *Dezertarea, adică neprezentarea la locul de serviciu din*

concediu, în scopul eschivării de la serviciul militar, săvârșită de către un militar.

În ședința de judecată inculpatul ***** nu s-a prezentat deși prin intermediul avocatului a depus o cerere de examinare a cauzei în temeiul art. 364/1 Cod procedură penală. Ulterior, prin Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 aprilie 2025 a fost depusă aducerea silită a inculpatului, iar prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 iulie 2025 inculpatul a fost anunțat în căutare, la fel instanța a reținut că potrivit actelor prezentate de către acuzatorul de stat și anume extrasul de la poliția de frontieră inculpatul a părăsit teritoriu Republicii Moldova la 18 martie 2025. Astfel instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului anunțat în căutare.

Fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ **martorul ******* a declarat că îl cunoaște pe inculpatul *****, acesta a dezertat din cadrul Unității Militare – Batalionul 22, luna și timpul concret când a avut loc nu ține minte, probabil cu vreo 2 ani în urmă.

La întrebarea acuzatorului de stat a declarat că a primit de la inculpat mesaj unde se află și ce face, mesajele pe care le-a primit de la ***** le-a predat la procuratură, unde se află concret ***** nu i-a explicat. A văzut pe rețelele de socializare că acesta se află peste hotare. Cunoaște că ***** a lipsit din armată vreo 2 luni.

Fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ **martorul ******* a declarat că îl cunoaște pe *****, acesta a fost în subordinea lui, el fiind comandant. ***** a plecat în concediu și nu s-a mai întors, respectiv acesta a fost inițiatorul raportului pentru constatarea tuturor circumstanțelor, după care pachetul de acte a fost remis la procuratură, peste câteva luni s-a depistat pe rețelele de socializare că ***** se află în Cehia.

Fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ **martorul ******* a declarat că împreună cu ***** a fost învoit în concediu, pentru perfectarea actelor, ulterior urmau să se întoarcă, aproximativ peste 3-5 zile pe teritoriul Unității Militare. Persoanele care au fost învoite s-au întors cu excepția lui *****, ulterior, peste câteva zile acesta a postat că se află peste hotarele țării.

Acuzatorul de stat la baza învinuirii la fel a prezentat și alte probe materiale cercetate în cadrul ședinței de judecată, după cum urmează:

- **Procesul-verbal din 25.04.2024**, prin care de la ***** a fost ridicată o captură de ecran aferent discuției între ***** cu martorul *****, primul a recunoscut că se află peste frontiera Republicii Moldova. (f.d.36)

- **Procesul-verbal din 29.04.2024** prin care a fost examinată o captură de ecran aferent discuției între ***** cu martorul *****, primul a recunoscut că se află peste hotarele Republicii Moldova. (f.d.37-38).

Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată care sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și care se apreciază ca fiind veridice și convingătoare,

instanța de judecată stabilește că, fapta inculpatului *****, corect și întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 371 alin. (1) din Codul penal – individualizată prin: „*Dezertarea*”, adică *adică neprezentarea la locul de serviciu din concediu, în scopul eschivării de la serviciul militar, săvârșită de către un militar.*

Pentru a ajunge la concluzia expusă instanța de judecată a reținut declarațiile martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată care au declarat că unanim că inculpatul *****, fiind înrolat pentru satisfacerea serviciului militar în cadrul batalionului 22 a fost eliberat în concediu pentru perfectarea actelor, iar la finalizarea perioadei permise la unitatea militară corespunzătoare nu s-a prezentat. Acest fapt se demonstrează și prin probele materiale anexate printre care referința de serviciu (f.d.15) prin care instanța de judecată denotă că inculpatul ***** îndeplinește serviciul militar, extras din Ordinul nr.212 din 03 noiembrie 2023 prin care ***** a fost numit soldat principal grupa 2 infanterie motorizate (f.d.23), ordinul nr. 58 din 25 martie 2024 prin care s-a constatat că soldatul de clasa III ***** se consideră dezertat din 22 martie 2024. (f.d.24), copia ordinului nr. 55 din 20 martie 2024 potrivit căruia lui ***** i s-a acordat concediu obligatoriu pe un termen de 3 zile (f.d.25), informația 112 potrivit căreia s-a raportat de către Nitrean Marian că ***** nu s-a întors din concediul militar (f.d.27).

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului pentru care faptă și va fi declarat vinovat și respectiv, supus unei pedepse penale.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de dezertare îl formează relațiile sociale cu privire la ordinea și disciplina militară, a căror normală desfășurare și dezvoltare este asigurată prin prezența militarului, în mod permanent, la unitatea, formațiunea sau serviciul din care face parte.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 371 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de părăsire a unității militare, a centrului de instrucție sau a locului de serviciu, ori în inacțiunea de neprezentare la serviciu ori la concentrare sau mobilizare în cazurile permisiilor din unitatea militară sau din centrul de instrucție, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau din instituția curativă.

Infracțiunea analizată este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul încetării activității infracționale (de exemplu, din momentul predării făptuitorului) sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate (de exemplu, al reținerii făptuitorului). Acesta întrucât infracțiunea prevăzută la art. 371 CP RM este o infracțiune continuă ce se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.371 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni se pot exprima în: recalcitranță;

teribilism; dorința de a-și vizita persoanele apropiate; teama pentru propria securitate; năzuința de a se elibera de lipsurile și greutatea inerente serviciului militar; lășitatea manifestată pe timp de război sau în condiții de luptă; năzuința de a îndeplini serviciul militar într-un alt loc decât cel din care a dezertat făptuitorul etc. Scopul infracțiunii are un caracter obligatoriu în contextul infracțiunii de dezertare. Acesta este scopul eschivării de la serviciul militar. În prezența oricărui alt scop cele săvârșite nu vor putea atrage răspunderea potrivit art.371 CP RM.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.371 CP RM este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 18 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de militar sau de rezervist. În ultima instanță, rezervistul este și el un militar. Or, în sensul art. 371 CP RM, se are în vedere nu un rezervist oarecare, dar o persoană care îndeplinește serviciul militar ca rezervist concentrat sau mobilizat.

Drept urmare, la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel, după caracterul și gradul prejudiciabil prin prisma art. 16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art. 371 alin. (1) din Codul penal și săvârșită de către inculpat – se clasifică drept una mai puțin gravă pentru săvârșirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă o sancțiune sub formă de amendă în mărime de la 850 la 950 de unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani.

Drept circumstanțe atenuante sau agravante în privința inculpatului, instanța de judecată nu a identificat.

La fel, instanța de judecată în sensul art. 79 din Codul Penal, reține ca circumstanță excepțională în privința inculpatului faptul că ultimul a săvârșit infracțiunea având vârsta de 18 ani și neîmplinind vârsta de 21 de ani.

Astfel, la numirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de faptul că, inculpatul anterior nu a mai fost atras la răspundere penală, fiind la prima sa abatere, iar infracțiunea comisă de către acesta se califică ca fiind mai puțin gravă. La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, dar și urmările prejudiciabile ale faptei comise.

În atare situație, în condițiile și limitele de pedeapsă prevăzută de art. 371 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată în consecință, concluzionează despre necesitatea

aplicară față de către inculpatul ***** a unei pedepse sub formă de amendă.

Astfel, reieșind din considerentele expuse supra și faptul că inculpatul se căiesc sincer de cele comise, nu prezintă pericol social, instanța de judecată nu consideră necesar de a-l izola de societate. Or, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, iar privarea de libertate în cazul dat este inoportună, întrucât inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, a recunoscut vina în cele comise, se căiesc sincer de cele săvârșite și careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite de către acuzatorul de stat.

În consecință, în urma reducerii limitelor minime și maxime de pedeapsă și stabilind noua limită, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă prin prisma art. 79 alin. (1) din Codul Penal, adică, cu aplicare unei pedepse sub limita minimă prevăzută de art. 371 alin. (1) din Codul penal.

Totodată, ținând cont de circumstanțele cauzei și având în vedere că inculpatul se află la o vârstă tânără și nu are un venit stabil instanța de judecată ținând cont de prevederile art. 64 alin. (3) din Codul Penal va dispune achitarea amenzi în rate timp de până la 1 (unu) an.

Concluzia instanței referitor la pedeapsa potrivită inculpaților, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61, art. 70 din Codul penal, care se referă la scopul și țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării legii penale.

În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este

tocmai la caz și că aceasta va avea drept scop atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea celui din urmă.

Cu referire la pedeapsa solicitată de către acuzatorul de stat. Elena Nedova de închisoare, instanța de judecată reiterează că inculpatul este la prima sa abatere, a săvârșit infracțiunea fiind cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani ceea ce face ca instanța de judecată să acorde șanse inculpatului de a se reabilita în fața societății prin achitarea amenzii și conștientizarea comportamentului său. Or, aplicarea unei pedepse prea aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 338-341, art. 382, art. art. 384-385, art. 389, art. art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

CONDAMNĂ :

Se recunoaște vinovat ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul Penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3/1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cinci zeci) unități convenționale, ce constituie 42.500 (patruzeci și două mii cinci sute) MDL.

Se comunică lui *****, că în corespundere cu prevederile art. 64 alin. (3/1) din Codul penal, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, considerându-se că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui *****, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă: - a se păstra la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Ana COSTIUC